

เรื่องเล่ารับพลัง

รามาธิบดีล้ำค่า ด้วยนวัตกรรม นำพาสู่ความยั่งยืน

อยากขอบคุณ

นางสาวเสาวลักษณ์ พึ่งผัน

ฝ่ายการพยาบาลอาคารสมเด็จพระเทพรัตน์

แรงบันดาลใจในสายวิชาชีพพยาบาลของข้าพเจ้า ที่ต้องคอยดูแลผู้ป่วย เป้าหมายและทัศนคติ เป็นสิ่งสำคัญที่ข้าพเจ้าต้องมีและใส่ใจ ในการดูแลผู้ป่วยทุกรายอย่างดีที่สุดและเท่าเทียมกันที่สุดดุจญาติพี่น้องของเราเอง

ทุกๆ ครั้งที่ข้าพเจ้าขึ้นวอร์ดเพื่อปฏิบัติหน้าที่และบริการผู้ป่วยในแต่ละเคส ล้วนเป็นประสบการณ์เพื่อพัฒนาตัวเอง ในการดูแลและบริการในผู้ป่วยทุกๆ ราย ในทุกปีที่ผ่านมาอายุงานที่เพิ่มมากขึ้น มิใช่ขอบเขตในการปิดกั้นประสบการณ์ของการเรียนรู้พัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา ถึงจะมีเสียงที่ตำหนิหรือชื่นชมจากคนรอบข้าง ล้วนแต่เป็นแรงบันดาลใจให้พัฒนาตัวเองตนเองอย่างต่อเนื่อง

ทุกครั้งเมื่อเห็นคนไข้ มีอาการดีขึ้น และสามารถกลับบ้านไปใช้ชีวิตปกติได้ จากที่มีอาการไม่สู้ดีนัก จากความเจ็บป่วยที่ติดตัวมา จากโรคประจำตัวตั้งแต่ที่มีมาก่อนเข้ารับการรักษา ในตอนแรกที่ข้าพเจ้าขึ้นวอร์ดทำงานวันแรก ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้น และกังวล กลัวจะปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่เต็มที่กับการทำงาน ในการรับผิดชอบชีวิตมนุษย์ นี่คือนิสัยที่อยู่ในหัวตลอดเวลา แต่ข้าพเจ้าก็คอยจดบันทึก และพัฒนาตัวเอง ยิ่งเวลาเราโดนตำหนิจากพี่ๆ เพื่อนๆ ว่าเราทำผิด มันทำให้สิ่งนั้น เราจะจำและจะไม่ทำผิดอีก ข้าพเจ้าพยายามขอพี่ๆ ทำสิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอด ข้าพเจ้าไม่เคยโกรธ พี่ๆ ที่ว่าหรือตำหนิเราเลย เพราะรู้สึกว่าคุณเขาใส่ใจเราอยากให้เราเป็นงาน และเป็นรุ่นพี่ที่ดีต่อไป

การสะสมประสบการณ์จะทำให้แข็งแกร่ง และการที่จะเผชิญประสบการณ์ใหม่ ทำให้เรามีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น เราจะช่วยชีวิตคนได้อย่างไม่ลังเล หรือกังวลอีกต่อไป

การทำงานที่วอร์ดหรือองค์กรของข้าพเจ้าอยู่ ทุกหน้าที่ทุกตำแหน่งทุกคนมีความเท่าเทียมกันและมีความสำคัญเทียบเท่ากัน การประสานความร่วมมือในทุกเรื่อง มีการอยู่ร่วมกันเสมือนครอบครัวเดียวกัน หัวใจสำคัญของวิชาชีพผู้ช่วยพยาบาลคือการคิดในเชิงบวก

ข้าพเจ้าอยากขอบคุณบ้านหลังนี้ที่มีเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่ร่วมงานด้วยกันเหมือนครอบครัว คอยสอนงาน คอยตักเตือนกันและกันแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นำมาสู่การพัฒนาตนเอง ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นข้าพเจ้าในทุกวันนี้ ข้าพเจ้าจะไม่หยุดพัฒนาตัวเองและหาประสบการณ์ให้ตัวเองต่อไป อยากขอบคุณจากหัวใจ